

In memoriam

Милорад Радевић (1935–2011)

Дугогодишњи сарадник Историјског института САНУ, један од најталентованијих историчара своје генерације, плодан и страствени истраживач посвећен нововековној историји српског народа, напустио је овај свет не остваривши још неке истраживачке намере.

Неуморно истражујући архивску грађу, посебно сачувану периодику из тог периода, бацио је више светла на догађаје и личности које су имале одсудан значај у веку ослободилачког и препородилачког прегнућа српског народа. У објављеним књигама, чланцима и прилозима поклањао је пажњу просветном и културном препороду српског народа у духу језичких реформи Вука Карацића и просветитељског духа Доситеја Обрадовића. Његово познавање прошлости, преточено у многобројним објављеним радовима и књигама, досеже сам врх српске историографије.

Истраживачка и публицистичка делатност Милорада Радевића широко је усмерена на значајне догађаје и личности из националне историје XVIII и нарочито XIX века, које стручној и широј јавности пружају дубљи и свестранији увид у период свеколиког препорода, настанка грађанског друштва и обнављање државности.

Његови прилози из времена Првог и Другог српског устанка, засновани на темељним истраживањима архивске грађе и објављене периодике, незаобилазна су литература за разумевање национално-ослободилачког покрета, буђења и обликовања националне свести и културе, пре и после ослобађања од отоманске власти. Поред више десетина објављених библиографија, приређених аутобиографија значајних личности тога доба, енциклопе-

дијских издања, приредио је и публикације: *Проџа Маџија Ненадовић о историји најважнијих догађаја у Србији*, Павле Јовановић, Зборник Историјског музеја Србије 6, Београд, 1969, 169-172. *Душан Перовић, Основни циљеви првог српског устанка*, Историјски часопис 23, Београд 1976, 51-60, *Сима Милутиновић Сарајлија, Живојотис*, Књижевна историја 9, 151 – 181, *Прилоз библиографији Љубомира П. Ненадовића, Посебна издања, 1849-1975*, *Проџа Маџија Ненадовић, Дејанија отијада војске српске Главне команде ваљевске пројиву непријатеља од 1 августа до 11 новемврија 1811*, Милић Ракић, Ваљево, 1984, *Одломак деловодног прошокола Јакова Ненадовића из 1807. године*, „Гласник” Међуопштинског историјског архива 26-27, Ваљево, 1992, *Речник географско-статистички Србије*, Јован Гавриловић, припремио за штампу и прилоге, саставио и написао М. Радевић, Београд 1994, *Дружина младежи српске (1874-1851)*, Историјски часопис 25-26, Београд, 1979.

За свога живота и плодног научно-истраживачког рада, несобично је помагао млађим колегама, упућујући их у њима непознате изворе и изнад свега својом истрајношћу показивао је којим путем, у трагању за новим изворима, треба ићи.

Милорад Радевић рођен је у Петричу 28 децембра 1935. године. Основну школу завршио је у Витомирици, гимназију у Пећи. Основне студије историје завршио је 1958. године на Филозофском факултету у Београду, на којем је 1960. одбранио магистарски рад. Професионални рад остваривао је у Заводу за раднички покрет Србије (1961-1962), а затим у Историјском институту САНУ, најпре као асистент, од 1980. године стручни саветник. Преминуо је фебруара 2011. године у Београду.

Милча Мадих